

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátkou Mgr. Martinou Knickou,
sídlem Tyršova 1434/4, 405 02 Děčín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2021, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 1. 3. 2021, č. j. X, se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč, k rukám advokátky Mgr. Martiny Knické, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností, oddělení přestupků (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 30. 9. 2020, č. j. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), ve spojení s porušením § 18 odst. 1 téhož zákona. Uvedeného přestupku se měl žalobce z nedbalosti dopustit tím, že dne 30. 6. 2019 v 18:00 hod. jako řidič motorového vozidla - motocyklu tovární značky X, RZ: X na silnici III/25348, ve směru jízdy z Krupky na Horní Krupku nepřizpůsobil rychlost jízdy stavu a povaze vozovky (zatačka a štěrk na komunikaci), s motocyklem dostal smyk, v důsledku čehož upadl na zem a motocykl dopadl mimo komunikaci. Při dopravní nehodě došlo k jeho lehkému zranění a k lehkému zranění spolujedoucí paní X, alkohol nebyl zjištěn a celková hmotná škoda byla odhadnuta na cca 20 000 Kč. Za tento přestupek byl žalobci podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu, uložen správní trest pokuty ve výši 1 500 Kč. Současně byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
2. Správní orgán I. stupně vydal dne 27. 11. 2019 příkaz, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu ve spojení s porušením § 18 odst. 1 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Žalobce proti příkazu brojil odporem, kterým byl příkaz zrušen.
3. Dne 6. 1. 2020 se konalo ústní jednání, ke kterému se dostavil žalobce a jeho právní zástupkyně. Právní zástupkyně žalobce uvedla, že se žalobce přestupku, jež je mu kladen za vinu, nedopustil a po seznámení se spisovým materiálem požádala o lhůtu deseti dnů k zaslání podrobného vyjádření společně s případnými návrhy na dokazování.
4. Dne 16. 1. 2020 obdržel správní orgán I. stupně písemné vyjádření žalobce, který konstatoval, že mu nelze klást za vinu nepřizpůsobení jízdy stavu pozemní komunikace, jelikož nemohl předpokládat, že bude v daném místě na vozovce vysypán štěrk. Že je štěrk na vozovce okolností nepředvídatelnou, dovozoval z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 28. 8. 2015, sp. zn. 25 Cdo 3836/2017. Žalobce s odkazem na uvedený rozsudek konstatoval, že i v jeho případě byla dopravní nehoda způsobena nepředvídatelnou změnou povrchu komunikace. Správní orgán I. stupně by měl posuzovat otázku, zda byl či nebyl štěrk na vozovce pro účastníka silničního provozu nepředvídatelnou překážkou, v souladu se zásadou „*in dubio pro reo*“ a řízení zastavit.
5. Správní orgán I. stupně v rozhodnutí ze dne 25. 3. 2020 vycházel zejména z protokolu o dopravní nehodě, fotodokumentace a z písemného vyjádření žalobce. Odmítl přitom argumentaci žalobce i odkaz na rozsudek Nejvyššího soudu. Uvedl, že na rozdíl od

situace popsané v citovaném rozsudku, se v tomto případě nejednalo o nepřichycený šterk zbylý po opravě vozovky, tedy o větší množství zbytkové drti než odpovídá běžným postupům při opravě vozovky. Ve zde posuzovaném případě se šterk nacházel v celé šíři pravého jízdního pruhu, nejednalo se však o velké množství. Komunikace se navíc nacházela v lese a žalobce měl proto předpokládat, že nebude zcela bez nečistot. Těmto okolnostem měl svou jízdu přizpůsobit. Správní orgán I. stupně dále uvedl, že se nejednalo o mimořádnou neočekávanou překážku, ale pouze o nepatrné množství šterku odpovídající běžnému stavu komunikace III. třídy nacházející se v lese. Na základě těchto úvah došel k závěru, že žalobceporušil § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu a uznal jej vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.

6. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce dne 14. 4. 2020 odvolání. Namítal, že šterk na vozovce nebyl v nepatrném množství, ani na místě, kde by jej bylo možné předpokládat. Jednalo se o souvislou vrstvu o výšce nejméně dvou až tří centimetrů. Svou argumentaci opřel o fotodokumentaci z místa nehody.
7. Žalovaný přezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně v plném rozsahu a dospěl k závěru, že okolnosti vyplývající ze správního spisu nasvědčují spáchání uvedeného přestupku, nicméně spis neobsahuje dostatečné množství důkazů pro jednoznačné konstatování o jeho spáchání. Ve věci nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný proto postupoval v souladu se zásadou „*in dubio pro reo*“. Uznal námitky žalobce týkající se nepředvídatelnosti výskytu šterku na místě nehody, prvostupňové rozhodnutí dne 3. 7. 2020 zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání s tím, že se musí nejprve s uvedenou námitkou žalobce řádně vypořádat, od správce komunikace zjistit, zda v zimním období nedochází k posypu komunikace, a dále ověřit, zda není zkoumaný úsek označen značkou „zimní výbava“ (C15a).
8. Správní orgán I. stupně do spisového materiálu opatřil vyjádření Správy a údržby silnic Ústeckého kraje, dle kterého je silnice III/25348 z Krupky do Horní Krupky, směr Fojtovice, celoročně označena dopravní značkou C15a/C15b. Po skončení zimní údržby je vždy zneplatněna přelepením oranžovočervenou páskou, která se před začátkem další zimní sezony odstraňuje. S tímto i dalšími podklady pro vydání rozhodnutí byl žalobce seznámen na ústním jednání dne 23. 9. 2020. K věci podal dne 29. 9. 2020 písemné vyjádření, ve kterém upozornil na povinnost uloženou správnímu orgánu I. stupně žalovaným spočívající ve zjištění, zda byla komunikace označena značkou C15a. Z doplněné spisové dokumentace vyplynulo, že značka byla v době nehody zneplatněna. Žalobce proto konstatoval, že toto zjištění pouze potvrdilo jeho obhajobu a navrhl, aby správní orgán I. stupně řízení zastavil.
9. Správní orgán I. stupně opětovně zhodnotil kompletní spisový materiál a znovu shledal žalobce vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu ve spojení s porušením § 18 odst. 1 téhož zákona. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že šterk na vozovce nebyl okolností mimořádnou, nečekanou a nepředpokládanou. Z pořízené fotodokumentace je zcela zřejmé, že se na uvedeném místě, a to právě v místě smykových a dřecích stop motocyklu, nacházelo nepatrné

množství šterku odpovídající běžnému stavu komunikace silnice III. třídy, nacházející se v lese. Žalobce mohl a měl předpokládat, že tato komunikace není běžně zcela bez jakýchkoliv nečistot. Jak ostatně vyplývá ze spisového materiálu, komunikace je po celý rok označena dopravní značkou C15a/C15b, kdy po skončení zimní údržby je vždy zneplatněna přelepením oranžovo černou páskou, která se před začátkem další zimní sezony odstraňuje. Pokud by žalobce řádně sledoval situaci v provozu, zaregistroval by umístění této značky a měl a mohl předpokládat, že se silnice v zimním období udržuje posypovým materiálem. Stejně tak měl očekávat, že se posypový šterk může na komunikaci v některých úsecích, zejména v zatáčkách, nacházet i po dobu letní sezóny. Vzhledem k tomu, že žalobce nevěděl, že svým jednáním mohl porušit nebo ohrozit chráněný zájem společnosti, ačkoli to s ohledem na výše uvedené vědět měl a mohl, konstatoval správní orgán I. stupně naplnění znaků uvedeného přestupku zaviněným jednáním žalobce ve formě nedbalosti.

10. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 19. 10. 2020 odvolání, ve kterém tvrdil, že jsou závěry správního orgánu I. stupně založeny na chybném posouzení množství šterku a nesprávném odmítnutí odkazu na rozsudek citovaný žalobcem. Dále brojil proti nesprávnému posouzení zneplatněné značky, jelikož správní orgán I. stupně posuzuje její význam ve svém důsledku stejně, jako by byla značka platná. Mimo jiné tak dovozuje, že řidič má na konci června na komunikaci předpokládat výskyt zimního posypu. Žalobce uzavřel s tím, že nebyla dostatečně zohledněna zásada „*in dubio pro reo*“, když je uznáván vinným i v situaci, kdy jsou důvodné pochybnosti o tom, zda se přestupku dopustil.
11. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zdůraznil, že je žalobce držitelem řidičského oprávnění, a má tedy odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel. V této souvislosti citoval právní zásadu „*vigilantibus iura skripta sunt*“, z níž dovozoval povinnost žalobce uvědomit si právní následky svého jednání ještě předtím, než k němu došlo. Správní orgán I. stupně věc dle žalovaného řádně zdokumentoval, posoudil veškeré zjištěné skutečnosti ve vzájemných souvislostech a vydané rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Odvolání žalobce proto zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
12. Žalobce v žalobě brojil proti argumentaci žalovaného, dle které nebyl šterk na vozovce okolností mimořádnou, nečekanou a nepředpokládanou. Závěr, že byl žalobce povinen činit závěry o šterku na komunikaci na základě zneplatněné dopravní značky označující povinnost zimního vybavení, považoval žalobce za nepřipustný. Uvedl, že nelze požadovat, aby se řidič řídil dopravní značkou, která pozbyla platnosti. V takovém případě by označení zbavující platnosti pozbývalo smysl. Nezákonost je dále prohloubena tím, že je ze značky ukládající povinnost zimního vybavení dovozována povinnost předpokládat zimní údržbu šterkem a její pozůstatky ještě tři měsíce po skončení zimního období.
13. Žalobce se rovněž neztotožnil z tvrzením žalovaného, dle něhož se na vozovce nacházelo pouze nepatrné množství šterku. Uvedl, že ve skutečnosti se jednalo o vrstvu ve výši dvou až tří centimetrů po celém jednom pruhu komunikace. Skutkový závěr o nepatrném množství se proto dle žalobce značně odchyluje od skutkových

zjištění obsažených ve správním spisu. Že je šterk okolností nepředvídanou dovozoval žalobce z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 28. 8. 2018, sp. zn. 25 Cdo 3836/2017.

14. Dle žalobce nebyla dostatečně zohledněna zásada „*in dubio pro reo*“, když byl žalobce uznán vinným i přesto, že byly dány důvodné pochybnosti, že se dopustil přestupku, který mu byl kladen za vinu. Žalobce proto navrhoval, aby napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
15. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě zopakoval argumentaci užitou v napadeném rozhodnutí. Zdůraznil, že šterk na vozovce není možné pokládat za mimořádnou, nečekanou a nepředpokládanou okolnost. Dodal, že žalobci nebylo vytýkáno, že se měl v letním období řídit v té době zneplatněnou značkou. Měl však sledovat situaci v provozu, zneplatněnou značku zaregistrovat a předpokládat, že se silnice v zimním období udržuje posypovým materiálem, který může na vozovce zůstat až do letních měsíců. Žalovaný opět odkázal na zásadu „*vigilantibus iura scripta sunt*“. Žalobce v rozporu s touto zásadou nepřizpůsobil rychlost jízdy okolnostem, v důsledku čehož havaroval. Závěrem žalovaný konstatoval, že v řízení postupoval, stejně jako správní orgán I. stupně, v souladu s platnými právními předpisy, a rozhodnutí, jak správního orgánu I. stupně, tak žalovaného, vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci a volného hodnocení důkazů. Navrhoval proto, aby soud žalobu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení nepožadoval.
16. Žalobce v návaznosti na vyjádření žalovaného uvedl, že citace zásady „*vigilantibus iura scripta sunt*“ je zcela nemístná, jelikož vyjadřuje, že právní řád poskytuje ochranu těm, kdo dbají svých práv. Rozhodně však nejde o bdělost ve smyslu předvídaní nepředvídatelného, či jen těžce předvídatelného, ale o bdělost ve smyslu včasné ochrany svých práv. Žalobce znovu odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 3836/2017 a konstatoval, že od řidiče nelze požadovat, aby 30. června dovozoval informace ze značky platící pro zimní období, přičemž zanedbání standardů úklidu vozovky nelze klást k tíži účastníkům silničního provozu.
17. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
18. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí správního orgánu I. stupně, resp. žalovaného, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu ve spojení s porušením § 18 odst. 1 téhož zákona.
19. Podle § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu *rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat.*

20. Podle § 26 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), je *stavebním stavem dálnice, silnice nebo místní komunikace se rozumí jejich kvalita, stupeň opotřebení povrchu, podélné nebo příčné vlny, výtluky, které nelze odstranit běžnou údržbou, únosnost vozovky, krajnic, mostů a mostních objektů a vybavení pozemní komunikace součástmi a příslušenstvím.*
21. Podle odst. 4 téhož ustanovení *dopravně technickým stavem dálnice, silnice nebo místní komunikace se rozumí jejich technické znaky (příčné uspořádání, příčný a podélný sklon, šířka a druh vozovky, směrové a výškové oblouky) a začlenění pozemní komunikace do terénu (rozhled, nadmořská výška).*
22. Podle § 13 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky *fyzická osoba je pachatelem, jestliže svým zaviněným jednáním naplnila znaky přestupku nebo jeho pokusu, je-li trestný. Zavinění je tedy jedním ze základních znaků odpovědnosti za přestupek, a to subjektivním předpokladem odpovědnosti za přestupek.*
23. Podle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek *postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Podle § 15 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky, přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí (nedbalost vědomá), nebo b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl (nedbalost nevědomá). Nedbalostní zavinění tedy postrádá složku vůle, dále platí, že oba zákonem definované znaky musí být naplněny současně. K nedbalosti nevědomé* *Jemelka, L., Vetešník, P. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář, 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 129 s., uvádí: „Prvním znakem je skutečnost, že pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, tedy že nevěděl, že může ohrozit nebo porušit zájem, proti kterému přestupek směřuje a k jehož ochraně je příslušné ustanovení především určeno (objekt přestupku). Druhým znakem je skutečnost, že to pachatel vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl, tedy dodržení určité míry opatrnosti. Nezachování této určité míry opatrnosti můžeme přisuzovat podle objektivních a subjektivních kritérií, která musí být s povinností pachatele vědět a možností vědět splněna současně. Zákon o přestupcích v případě přestupků spáchaných z nevědomé nedbalosti zakládá odpovědnost na povinnosti, ale současně i na možnosti předvídat způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem.“*
24. V souladu s § 68 odst. 3 správního řádu musí být forma zavinění, tedy naplnění zákonem předvídaných předpokladů zavinění (u nedbalosti nevědomé viz shora), správním orgánem řádně zdůvodněna v odůvodnění rozhodnutí.
25. Pro posouzení, zda měl a mohl žalobce předpokládat výskyt šterku na vozovce, je vhodné definovat, jaké okolnosti jsou pro řidiče nenadálé a nepředvídatelné. Lze konstatovat, že jde zejména o závady na sjízdnosti pozemních komunikací. Dle § 26 odst. 6 zákona o pozemních komunikacích, se závadou na sjízdnosti pro účely tohoto zákona rozumí *taková změna ve sjízdnosti dálnice, silnice nebo místní komunikace, kterou nemůže řidič vozidla předvídat při pohybu vozidla přizpůsobeném stavebnímu*

stavu a dopravně technickému stavu těchto pozemních komunikací a povětrnostním situacím a jejich důsledkům. Jedná se tedy o překvapivé, zpravidla pouze lokální, zhoršení sjízdnosti silnice nebo místní komunikace. Takovou náhlou poruchu nemůže řidič předvídat, ačkoliv přizpůsobuje svou jízdu stavebnímu stavu komunikace, dopravně technickému stavu komunikace a povětrnostním podmínkám.

26. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že šterk na vozovce takovou okolností nebyl. Ze zneplatněné značky C15a měl žalobce dovodit udržování silnice posypovým materiálem v zimním období, a předpokládat, že šterk může na vozovce zůstat až do letních měsíců. Z přiloženého spisového materiálu je zřejmé, že komunikace, na níž došlo k dopravní nehodě, skutečně byla označena značkou C15a/C15b, která však byla přechodně zneplatněna reflexní oranžovou páskou. Na daný úsek se tedy nevztahovala žádná zvláštní pravidla ani omezení. Projíždějící řidiči neměli jiné povinnosti, než mají na jakémkoli jiném úseku komunikace, na které se žádné dopravní značky nevyskytují. Uvedená značka navíc řidiče neupozorňuje na možnost výskytu posypového nebo jiného materiálu na vozovce. Ukládá mu povinnost pokračovat v jízdě na daném úseku pouze s užitím výbavy vyžadované pro provoz v zimním období a to bez ohledu na roční období. Zbytky posypového materiálu se po skončení zimního období mohou obecně vyskytovat na komunikacích všech tříd. V rámci údržby by však měly být z komunikací v souladu s § 9 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích odstraněny. Dle krajského soudu však nelze požadovat, aby řidič bez dalšího předpokládal výskyt většího množství šterku na vozovce uprostřed letního období. Že se nejednalo o nepatrné množství šterku, vyplývá z fotodokumentace založené ve správním spise. Lze proto uzavřít, že na nahromaděný šterk ve vozovce nemohla žalobce upozornit zneplatněná dopravní značka ukládající zcela odlišné povinnosti, skutečnost, že se jednalo o komunikaci třetí třídy, nebo fakt, že silnice procházela zalesněným územím. Ani z žádných jiných skutečností zjištěných ve správním řízení tak nevyplývá rozumný důvod, který by měl vést žalobce k předpokladu, že je v zatáčce komunikace nahromaděn posypový šterk, který by se tam za normálních okolností vyskytovat neměl. Dle krajského soudu nesvědčí zjištěný skutkový stav o tom, že žalobce vzhledem k okolnostem měl a mohl předvídat způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem. Jen pro úplnost soud dodává, že z žalovaným zmiňované zásady „*vigilantibus iura scripta sunt*“ vyplývá, že držitelé subjektivních práv o svá práva dbají, aktivně je vykonávají a v případě porušení vymáhají. Tuto soukromoprávní zásadu však nelze aplikovat na posouzení míry zavinění žalobce.
27. Správní orgán I. stupně, resp. žalovaný, také rozhodl o žalobcově vině, aniž by jakkoli zjistil, jak přesně žalobce svou rychlost podmínkám nepřizpůsobil. Ve spisovém materiálu je založeno pouze jediné vyjádření žalobce zaznamenané na úředním záznamu o podání vysvětlení ze dne 14. 6. 2019, ve kterém uvedl, že jel přibližně rychlostí 50 km/h. Správní orgány však tuto výpověď, kterou nelze bez dalšího užít jako důkaz (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, (publ. pod č. 1856/2009 Sb. rozh.), nijak neověřily. Spokojily se pouze s konstatováním, že k nehodě došlo nepřizpůsobením rychlosti okolnostem. Není tak zřejmé, jakou rychlostí mohl žalobce zatáčkou bezpečně projet, jakou rychlost je možné označit jako nedostatečně přizpůsobenou okolnostem, jakou rychlostí měl

žalobce jet, aby se nehodě vyhnul, případně zda takovou rychlostí žalobce skutečně nejel. V této části je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

28. Ze skutečnosti, že byl žalobce účastníkem dopravní nehody, nelze bez dalšího dovozovat spáchání přestupku. Pro takové konstatování je nezbytné shromáždit dostatečný počet podkladů pro vydání rozhodnutí, které by zcela odstranily veškeré pochybnosti, zejména týkající se samotné rychlosti jízdy řidiče a výskytu nepředvídatelných okolností. Je rovněž klíčové, aby správní orgán I. stupně, resp. žalovaný, podrobně hodnotil subjektivní stránku žalobcova jednání.
29. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky shledal soud důvodnými, zrušil postupem podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
30. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. Bude povinností správních orgánů znovu se věcí zabývat, přičemž k vyslovení viny za přestupek bude možné přistoupit pouze, bude-li zjištěno a řádně prokázáno, zavinění žalobce alespoň formou nevědomé nedbalosti.
31. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
32. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč a odměnou právního zástupce za 3 úkony právní služby ve výši 9 300 Kč [3 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 900 Kč (3 paušály po 300 Kč za 3 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu). Odměna zástupce tak včetně DPH ve výši 21% činí 12 342 Kč. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení v celkové výši 15 342 Kč uhradil žalobci k rukám jeho právního zástupce v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 6. října 2021

Mgr. Karolína Tylová, LL.M. v
samosoudkyně